

Sygn. akt III APz 5/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Barbara Białicka (spr.) SSA Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko **A. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 11 stycznia 2013 r. sygn. akt VI P 2/12

p o s t a n a w i a :

1. sprostować w sentencji oraz uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia oznaczenie powódki na (...) zamiast (...);

2. oddalić zażalenie.

Sygn. akt III APz 5/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie - VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o nadanie klauzuli wykonalności ugodzie pozasądowej zawartej 13 października 2010r. pomiędzy powódką a pozwaną A. W.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że do wniosku dołączono dokument zatytułowany „protokół przekazania kasy”, w którym stwierdzono niedobór w kasie na kwotę 32.823,90 zł. i który zawiera zobowiązanie osoby zdającej kasę do zwrotu tego niedoboru do dnia 3 listopada 2010r. Pod dokumentem tym znajdują się podpisy osoby zdającej kasę – A. W. oraz osoby przejmującej kasę – D. G.. Sąd Okręgowy stwierdził, że skoro kodeks pracy nie reguluje kwestii związanych z samym zawarciem i treścią ugody, należy na podstawie art. 300 k.p. stosować w tej mierze regulacje zawarte w art. 917 k.c. Natomiast z tego przepisu wynika, że poza innymi istotnymi elementami składającymi się na ugodę,

musi ona zawierać określenie jej stron. Tymczasem w ocenie Sądu I instancji załączony dokument nie zawiera oprócz osoby zobowiązanej, określenia strony uprawnionej do otrzymania świadczenia. Tym samym dokument ten nie może stanowić ugody w rozumieniu art. 917 k.c., której można nadać klauzulę wykonalności na podstawie art. 121¹ k.p.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła powódka, zaskarżając je w całości wniosła o zmianę postanowienia zgodnie z wnioskiem i zasądzenie kosztów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji. Skarżący wskazał, że oczywistym jest, iż stroną zawartej ugody jest wierzyciel a oddalenie wniosku stanowiło rażące naruszenie art. 917 k.c. Ponadto zarzucił naruszenie art. 228 § 2 k.p.c., gdyż w dokumentach przedłożonych do niniejszej sprawy istnieją dowody jednoznacznie wskazujące, że zawarcie przedłożonej ugody nastąpiło pomiędzy stronami tego postępowania w związku z niedoborami w kasie spowodowanymi przez pozwaną. Nadto z przedłożonego odpisu z KRS oraz pełnomocnictwa wynika, że D. G. jest Prezesem zarządu powódki, tym samym należy według skarżącego stwierdzić, że w imieniu wierzyciela zawarł przedmiotową ugodę.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

Ugoda jako czynność prawna podlega wszelkim przepisom o wymogach skuteczności oświadczeń woli, a więc mają do niej zastosowanie przepisy ogólne dotyczące sposobów zawarcia umowy. Zatem w ugodzie tak jak w każdej innej umowie muszą być dokładnie określone strony zawierające tę ugodę i co do tego kto jest jej stroną nie może być żadnych wątpliwości albowiem ugoda pozasądowa jest tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. Tytuł egzekucyjny powinien zawierać: znamiona dokumentu urzędowego, wskazanie roszczenia wierzyciela i obowiązku dłużnika, który nadaje się do egzekucji, wyraźne oznaczenie osoby dłużnika i wierzyciela (E. Wengerek, Sądowe..., s. 150-151).

Wobec powyższego słuszne jest stanowisko Sądu Okręgowego, że dokument, który zdaniem skarżącego stanowi ugodę pozasądową nie zawiera określenia strony uprawnionej tj. wierzyciela. Z dokumentu tego nie wynika, że strona tą jest spółka z o.o. (...). Można domniemywać, że sama powódka miała wątpliwości w tej kwestii skoro dopiero długo po wszczęciu postępowania o zapłatę zdecydowała się na złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. W kontekście zarzutu powódki naruszenia art. 228 § 2 k.p.c., nie ma znaczenia, że w niniejszej sprawie znane są sądowi strony tego sporu oraz przedmiot sporu.

W myśl art. 121¹ § 1 k.p. w razie niewykonania ugody przez pracownika, podlega ona wykonaniu w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, po nadaniu jej klauzuli wykonalności przez sąd pracy.

Postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności ugodzie pozasądowej jest odrębnym i samoistnym postępowaniem. Klauzulę tę nadaje sąd właściwości ogólnej dłużnika (art. 781 § 2 k.p.c.), czyli sąd rejonowy miejsca zamieszkania pracownika. Zatem postępowanie to powinno toczyć się przed sądem rejonowym jednakże nie zachodzi tu nieważność postępowania ponieważ wniosek rozpoznał sąd wyższego rzędu.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeczono jak w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Apelacyjny sprostował nazwę powodowej spółki zarówno w sentencji jak i w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia (art. 350 § 1 w zw. z art. 361 k.p.c.)